

Arrest

nr. 305 229 van 22 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 22 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Zij werd op 8 oktober 2020 en op 23 november 2020 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 29 januari 2021 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die op 8 oktober 2021 bij arrest nr. 261 940 tevens verzoekster, alsook haar broer H., de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde. Het cassatieberoep dat hiertegen werd ingediend, werd verworpen op 11 september 2023 bij arrest nr. 257 270.

1.3. Op 16 november 2023 dient verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De commissaris-generaal verklaart dit volgende verzoek om internationale bescherming op 14 december 2023 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraanse staatsburger te zijn, geboren op (...) 1994 te Izeh in de provincie Khuzestan te Iran. In de laatste twee jaar voor uw vertrek uit Iran verbleef u bij uw ouders, broers en zussen in Shahin Shar. U zat in uw laatste jaar van uw opleiding boekhouding aan de Islamitische universiteit van Shahin Shar.

Toen uw broer H. (o.v. (...)) op het einde van esfand 1396 (Gregoriaanse kalender: februari - maart 2018) tijdens zijn werk in contact met een Nederlandse man begon zijn interesse in het christendom. Hij vertelde u hierover en overtuigde u om samen onderzoek te doen naar de religie. Hierop besliste hij omstreeks khordad 1397 (mei-juni 2018) Bijbelpassages op het internet op te zoeken en samen met u de teksten door te nemen. Jullie lasen samen Matheus waarna u verder las omdat uw broer geen lezer is. Op 15 mordad 1397 (6 augustus 2018), twee maanden nadat u de Bijbel las, bekeerde u tot het christendom. Via een contact hoorde uw broer dat er op 12 shahrivar 1397 (3 september 2018) een viering zou plaatsvinden voor de Iraans-Armeense filmkenner Zaven Ghokasian in de Armeense wijk Jolfa te Isfahan. Daar jullie wisten dat er christenen aanwezig zouden zijn, en u meer mensen van uw nieuwe geloof wilde leren kennen, trok u er samen met uw broer naartoe in de hoop meer te weten te komen over de religie en antwoorden op uw vragen te krijgen. Ter plaatse zag u dat er veel journalisten en fotografen aanwezig waren. Jullie ontmoetten uiteindelijk niemand omdat jullie niet wisten hoe jullie contact moesten leggen. Jullie namen nog wat foto's en luisterden naar de toespraken, alvorens naar huis te trekken. Later bleek dat een foto van uw broer op het internet belandde. Op 29 mehr 1397 (21 oktober 2018), werd u thuis in Shahin Shar samen met uw broer, door het Ettala'at aangehouden. De Iraanse inlichtingendiensten wilde weten wat u deed op die ceremonie, of u in een christelijk groep zat, wie uw vrienden zijn en of u naar een huiskerk ging. Dankzij een tussenkomst van uw vader, konden jullie op 1 aban 1397 (23 oktober 2018) vrijkomen op borg, mits jullie zich beschikbaar hielden, de stad niet zouden verlaten en zich niet in het openbaar zouden begeven. Een dag later trokken jullie echter op aanraden van uw vader naar Izeh. Twee of drie dagen later kwam het Ettala'at echter opnieuw langs omdat zij nog een aantal zaken in jullie dossier wilden onderzoeken. Uw vader kon hen via enkele contacten echter geruststellen en begon uw vertrek naar België voor te bereiden. In de nacht van 12 op 13 december 2018, trok u samen met uw broer van Izeh naar Tehran, alwaar jullie het vliegtuig naar België namen. Jullie kwamen aan op 13 december 2018 en verbleven samen enkele dagen in een hotel te Brussel. Vervolgens kwam u in contact met een Iraniër die jullie op zijn beurt in contact bracht met een Iraanse pastoor die u kon helpen met uw asielprocedure.

Op 22 januari 2019 maakte u samen met uw broer jullie nood aan bescherming kenbaar bij de Belgische autoriteiten daar u vreest bij een terugkeer naar Iran gedood te worden ten gevolge van uw christelijke activiteiten in het land. Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw rijbewijs, een brief van het Christian Center over uw deelname aan het christelijk leven, een brief in verband met de Bijbelstudie die u volgde, screenshots van uw Facebookaccount en documenten in verband met uw universitaire studies. Uw broer legt tevens volgende documenten neer die betrekking op uw persoon hebben: een kopie van uw paspoort, 27 foto's van jullie activiteiten in de kerk te België, twee filmpjes in verband met uw kerkactiviteiten met kinderen in België, 10 foto's in verband met uw kerkgang te België, 18 foto's van de viering voor Zaven Ghokasian, 1 filmpje van een kerkviering in België, een foto van uw paspoort, een foto van uw Schengenvisum, 22 foto's van uw kerkactiviteiten in België en een filmpje waarop te zien dat de paspoorten van u en uw broer verbrand werden.

Op 29 januari 2021 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het verzoek van u en uw broer omdat er aan de door jullie aangehaalde problemen geen geloof kon worden gehecht en jullie er niet in geslaagd zijn te overtuigen vanuit een oprechte overtuiging bekeerd te zijn. Jullie dienden tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), dewelke op 8 oktober 2021 de beslissing van het CGVS bevestigde. Jullie dienden hiertegen een cassatieberoep in, hetgeen op 11 september 2023 verworpen werd.

Op 17 oktober 2022 diende uw moeder, P. S. (o.v. (...)) een verzoek om internationale bescherming in te België. In haar verzoek stelt zij samen met uw vader op bezoek gekomen te zijn bij jullie. Omdat uw broer E. en uw zus E. in Iran hadden deelgenomen aan een manifestatie, zouden twee agenten zijn langsgekomen in uw ouderlijk huis. Hierop besloot uw moeder om niet meer terug te keren met uw broer en zussen. Uw vader keerde medio oktober evenwel terug naar Iran. In het verzoek van uw moeder werd voortsnog geen beslissing genomen.

Op 28 september 2023 diende uw broer H. een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. Op basis van de individuele elementen in zijn dossier werd er op 26/10/2023 door het CGVS besloten hem de vluchtelingenstatus toe te kennen.

Op 16 november 2023 diende u zelf een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek verklaart u opnieuw omwille van uw bekering in Iran gevisieerd te worden. Daarnaast

stelt u sinds de dood van Mahsa Amini politiek actief te zijn geweest in België. In dit kader zou u hebben deelgenomen aan enkele betogingen die gericht waren tegen het Iraanse regime. U stelt dat uw vader hiertoe in juni of juli werd gecontacteerd door de autoriteiten en vervolgens ondervraagd werd. Ook verklaart u dat uw politieke activiteiten te kijk staan op uw Instagram en andere sociale media kanalen. U vreest hierdoor in Iran gevangen of geëxecuteerd te worden.

Ter staving van uw huidige verzoek legt u volgende stukken neer: 26 screenshots neer van uw sociale media profiel, 14 foto's van uzelf tijdens verscheidene betogingen in België en 4 screenshots van een uitzending op Manoto TV.

Op 8 december 2023 maakte uw advocaat een brief waarin hij uw nieuwe elementen in het kader het huidige verzoek aanhaalt en waaraan hij naast de reeds neergelegde stukken een post van en gesprek met het Instagramprofiel Ghiyam.izeh2 en een opname van Iranintl.tv aanbrengt.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ, 21/11/2023; beoordeling bijzondere procedurele noden, 21/11/2023), kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er dient benadrukt te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid in de door u aangebrachte vermeende problemen met de Iraanse autoriteiten en de oprechtheid van uw vermeende bekering tot het christendom. In beroep werd de beslissing van het CGVS, door de RVV bevestigd. Het cassatieberoep dat u indiende, werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidige verzoek om internationale bescherming aanhaalt, met name dat u bij een terugkeer naar Iran geëxecuteerd zult worden omdat u bekeerd zou zijn naar het christendom (verklaring volgend verzoek, vraag 17, 20), grijpen terug naar uw initieel verzoek om internationale bescherming waarin u eveneens stelde omwille van uw christelijke activiteiten gedood te zullen worden. Voorgaande verklaringen werden reeds als ongeloofwaardig beschouwd door het CGVS en de RVV. Door louter opnieuw te verwijzen naar voorgaand element, kan u de reeds gemaakte appreciatie niet ombuigen en de vastgestelde ongeloofwaardigheid niet opheffen. In het kader van uw huidige verzoek haalt u immers geen nieuw element aan waarmee u enig nieuw licht op de gemaakte beoordeling laat schijnen.

Wat betreft uw vrees dat u in Iran geëxecuteerd of gevangen genomen zult worden omwille van uw politieke activiteiten in België (verklaring volgend verzoek, vraag 20), moet er eveneens op gewezen worden dat uw verklaringen en stukken hierover niet kunnen overtuigen.

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de gegronde vrees of het reële risico op respectievelijk vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar het land van oorsprong van cruciaal belang. Hierbij moet rekening worden gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke, dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging of moeilijkheden in het land van herkomst. In uw geval kan er evenwel niet aangenomen worden dat u louter door uw deelname aan protestacties in België dermate als dissident geïdentificeerd zou worden dat u bij terugkeer naar Iran in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou lopen. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde stukken blijkt immers dat u in enkele jaren tijd aan een viertal manifestaties in België deelnam. Telkens blijkt dat u deel uitmaakte van een grote groep aanwezigen. Nergens blijkt dat u een prominente rol op u zou genomen hebben en u zou hebben

opgeworpen als een uitgesproken opposant van het Iraanse regime, waardoor er niet zomaar kan aangenomen worden dat de Iraanse overheid op de hoogte is van uw deelname, laat staan dat u bestempeld zou worden als dissident.

Ook de screenshots van Manoto en Iranintl kunnen geenszins aantonen dat de Iraanse autoriteiten u zouden aanzien als opposant of dissident. Los van bovenstaande vaststellingen aangaande uw weinig overtuigde engagement, moet er ook hier op gewezen worden dat u slechts deel uitmaakt van een groter geheel, uw naam nergens vermeld wordt en u tevens heel moeilijk te herkennen bent op deze beelden. Ook hieruit kan niet blijken dat u zich zou hebben opgeworpen als uitgesproken opposant van het regime. Overigens blijkt ook uit uw eigen verklaringen dat u zich hiervan bewust bent daar u kennelijk diende te duiden waar u juist te zien zou zijn geweest (verklaring volgend verzoek, vraag 19). Het geheel van voorgaande noopt er dan ook toe te besluiten dat uw aanwezigheid op een video-opname van Manoto en Iranintl evenmin als nieuw element kan worden beschouwd dat uw kans op een beschermingsstatus vergroot.

Waar u nog verwijst naar uw activiteiten op sociale media (verklaring volgend verzoek, vraag 18, 19) moet erop gewezen worden dat uw sociale media gebruik reeds werd beoordeeld in het licht van uw vorige verzoek. Hoe dan ook kan uit de door u neergelegde screenshots niet blijken dat u over enige bekendheid als politiek opposant of dissident beschikt, hetgeen ook duidelijk naar voren komt uit het beperkt aantal volgers en interacties op uw kanalen, hetgeen geenszins de proporties van een influencer aanneemt en dan ook weinig invloedrijk is. Bijgevolg kan er niet aangenomen worden dat u bekend zou zijn bij de Iraanse autoriteiten omwille van uw sociale media activiteiten. U legt evenmin enig bewijs neer waaruit het tegendeel kan blijken. Te meer daar kan er van u verwacht worden dat u deze boodschappen wist of uw profielen in hun geheel verwijderd alvorens terug te keren naar Iran. Waar uw advocaat een screenshot van een Instagrampagina met uw foto erop doorstuurt en erop wijst dat u op een pagina uit uw woonplaats verschijnt waardoor uw politieke activiteiten zichtbaar zijn in Iran en bekend bij de Iraanse autoriteiten moet er vastgesteld worden dat deze foto slechts de onderkant van uw gezicht toont en u bijgevolg niet zichtbaar afgebeeld wordt. De andere foto van u die u doorstuurt naar dit account toont dan weer slechts de achterkant van uw hoofd. Er kan dus geenszins meegegaan worden in de these van uw advocaat dat uw activiteiten in België bekend zijn geworden in Iran.

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens activiteiten die ze in het buitenland hebben ontwikkeld. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu.

Wat betreft uw blote bewering dat uw vader lastig gevallen wordt door de Iraanse autoriteiten. In dit kader moet er op gewezen worden dat het zeer opvallend is dat u pas in november 2023 een volgend verzoek indiende hoewel u stelt dat uw vader reeds in juni of juli 2023 bezoek kreeg van de Iraanse autoriteiten in het kader van jullie politieke activiteiten (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Indien dit daadwerkelijk het geval zou geweest zijn, kan er verwacht worden dat u dit element veel eerder zou opwerpen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers verwacht worden dat hij/zij de autoriteiten aan wie hij/zij bescherming vraagt zo snel mogelijk inlichtten over de elementen die betrekking hebben op hun vrees bij terugkeer. Uw houding, waarbij u vier tot vijf maanden wacht vooraleer u een nieuw verzoek indiende doen ernstig twifelen aan de voorgehouden incidenten.

Waar u verwijst naar de positieve beslissing die uw broer H. (o.v. (...)) mocht ontvangen in zijn eerste volgend verzoek (verklaring volgend verzoek, 21/11/2023, vraag 14), moet erop gewezen worden dat het CGVS elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele merites beoordeelt en dit op basis van de specifieke elementen die aanwezig zijn in het dossier en verbonden zijn met de verzoeker in kwestie. Het loutere gegeven dat er in het verzoek van uw broer een positieve beslissing werd genomen, heeft niet zonder meer tot gevolg dat er ook in uw individueel verzoek wordt overgegaan tot een positieve beslissing. Nergens geeft u immers aan dat, laat staan hoe, de erkenning van de vluchtelingenstatus van uw broer voor u een nood aan internationale bescherming inhoudt. De eenvoudige gevolgtrekking dat u net als uw broer een politiek profiel heeft waardoor u eveneens erkend dient te worden gaat voorbij aan de hierboven uiteengezette afweging van de aard, het authentieke karakter, de weerklank, de zichtbaarheid en de intensiteit van het engagement in functie van de beoordeling van de persoonlijke beschermingsnood. Het CGVS beoordeelt uw verzoek dan ook op basis van de door u opgeworpen individuele merites en elementen aanwezig in uw dossier.

Gelet op het geheel van bovenstaande, dient er besloten te worden dat u geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft middels zijn nota van 24 januari 2024 de Raad verzocht om de zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoekster heeft de Raad echter middels een schrijven van 29 januari 2024 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op verzoeksters bezwaar wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster een appreciatiefout aan alsook de schending van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de rechten van verdediging als beginsel van behoorlijk bestuur alsook van het beginsel van hoor en wederhoor en het recht op een eerlijke administratieve procedure.

Na een theoretische uiteenzetting, wijst verzoekster op algemene informatie die haar beschermingsverzoek staakt, dit inzake de onderdrukking van tegenstanders van het Iraans regime, inzake de onderdrukking van christenen in Iran en de onderdrukking van vrouwen in Iran.

Daarnaast stipt verzoekster de nieuwe elementen aan die aantonen dat zij een vluchteling is. Hierbij wijst zij onder meer op haar politieke activiteiten in België, het gegeven dat haar moeder, broers en zussen onlangs ook uit Iran zijn gevlucht en in België internationale bescherming hebben verzocht en het gegeven dat haar broer tevens een nieuw beschermingsverzoek indiende op grond van zijn profiel als politiek tegenstander en bij beslissing van 26 oktober 2023 door het CGVS werd erkend als vluchteling. In het verzoekschrift wordt verweerder een onzorgvuldig onderzoek verweten en verder ingegaan op verzoeksters profiel als politieke tegenstander en haar zichtbaarheid. Tot slot wordt ingegaan op verzoeksters familie in België en op de ondervraging van haar vader in Iran.

3.2. Stukken

3.2.1. Ter staving van het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd:

- een schrijven van 8 december 2023 van verzoeksters raadsman aan verweerder;
- schermafbeeldingen van sociale media en foto's ter staving van verzoeksters politieke activiteiten en zichtbaarheid.

3.2.2. Verweerder voegt aan zijn verweernota van 24 januari 2024 de verklaring van verzoeksters broer H. in het kader van diens volgens verzoek bij alsook stukken met betrekking tot deze broer.

3.2.3. Verzoekster brengt op 8 april 2024 ter terechtzitting aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, die op 5 april 2024 reeds aangetekend zou zijn verzonden, waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- bijlage 26 van haar vader;
- screenshots van haar berichten op Tiktok;
- screenshots van het profiel van haar neef en hun gesprekken.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoekster overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3.2. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

"§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer een verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

3.3.3. Onderzoek van de nieuwe elementen

3.3.3.1. Verzoekster volhardt in haar volgend verzoek om internationale bescherming in haar bekering en stipt daarnaast aan in België politiek actief te zijn tegen het Iraans regime.

Ter staving van haar huidig verzoek heeft verzoekster het CGVS volgende stukken overgemaakt: screenshots van haar sociale media, foto's van haarzelf tijdens verscheidene betogingen in België en screenshots van een uitzending op Manoto TV alsook een schrijven van 8 december 2023 van haar raadsman aan verweerder waaraan naast de reeds neergelegde stukken een post van en gesprek met het Instagramprofiel (...) en een opname van Iranintl.tv wordt aangebracht.

Middels haar verzoekschrift brengt verzoekster nog(maals) volgende stukken bij: een schrijven van 8 december 2023 van haar raadsman aan verweerder, schermafbeeldingen van sociale media en foto's ter staving van haar politieke activiteiten en zichtbaarheid.

Verzoekster brengt verder nog een aanvullende nota bij waaraan volgende stukken worden toegevoegd: bijlage 26 van haar vader, screenshots van haar berichten op Tiktok, screenshots van het profiel van haar neef en hun gesprekken.

In het verzoekschrift wordt onder meer aangevoerd dat bij de analyse van verzoeksters nieuw beschermingsverzoek rekening moest gehouden worden met de aanwezigheid van verzoekster familie in België, specifiek haar moeder die hier een beschermingsverzoek heeft ingediend wegens de politieke activiteiten van verzoeksters minderjarige broers en zussen. Hieruit blijkt volgens verzoekster dat haar hele familie deelneemt aan betogingen tegen het Iraans regime met een profiel van politieke tegenstanders. Verzoekster voert aan dat deze essentiële elementen een invloed hebben op haar zichtbaarheid bij de Iraanse autoriteiten en betoogt dat indien de politieke activiteiten van haar familie en bijgevolg hun behoefte aan bescherming door het CGVS worden erkend, dit meer de aandacht zal trekken van de Iraanse autoriteiten en het risico op vervolging voor haar zal verhogen. Er wordt in het verzoekschrift vervolgd dat de gezamenlijke analyse van de verzoeken om internationale bescherming door het CGVS daarom noodzakelijk was omdat ze op vergelijkbare gronden zijn gebaseerd en het verzoek van de een dat van de ander ondersteunt. Verzoekster meent dat het CGVS door de verklaringen van de hele familie als geheel te analyseren, een beter beeld had kunnen krijgen van haar algemene zichtbaarheid bij de Iraanse autoriteiten en van de risico's indien ze naar Iran zou terugkeren. Er wordt in het verzoekschrift aangestipt dat het CGVS deze gezamenlijke analyse echter niet heeft uitgevoerd en verzoekster of haar moeder - wiens aanvraag nog steeds wordt onderzocht - niet heeft gehoord, hetgeen des te noodzakelijker was aangezien verzoeksters broer H. onlangs als vluchteling werd erkend nadat hij een nieuw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op basis van zijn profiel als politiek tegenstander. Er wordt in het verzoekschrift beklemtoond dat dit het risico op vervolging voor verzoekster verhoogt, omdat ze een gelijkaardig profiel heeft en de aanwezigheid van een erkende vluchteling in haar familie meer aandacht zal trekken van de Iraanse autoriteiten.

In de aanvullende nota wordt er bijkomend op gewezen dat ondertussen verzoeksters vader in België is aangekomen en op 14 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend uit vrees voor vervolging wegens de politieke betrokkenheid van zijn kinderen.

Er wordt tevens door verzoekster opgeworpen dat verweerder geen afdoende, actuele informatie verstrekt over o.a. gezinsleden van politieke tegenstanders en over gezinsleden van een erkende vluchteling terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten familieleden van politieke opposanten regelmatig onder druk zetten vanwege hun familiërelatie en de familieleden van politieke activisten reeds te maken kregen met intimidaties en arrestaties. Eveneens blijkt uit de aangehaalde informatie dat familieleden van politieke opposanten in de verhoogde aandacht komen van de autoriteiten wanneer de autoriteiten zich richten op het achterhalen waar het betreffende familielid verblijft waarbij nog wordt aangegeven dat een indicatie of familieleden problemen zullen ondervinden de bekendheid van het familielid kan zijn, hoewel dat niet in alle gevallen opgaat.

De vraag rijst of verzoekster nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat de niet-ontvankelijkheid van het vorige verzoek niet relevant is geworden voor het volgende verzoek (EASO, *“Practical Guide on Subsequent Applications”*, EASO Practical Guide Series, december 2021, p. 39).

3.3.3.2. In de bestreden beslissing (en de verweernota) wordt vooreerst met reden aangegeven dat verzoekster eerder geen oprechte bekering aannemelijk heeft gemaakt en wordt verder aangaande de politieke activiteiten gemotiveerd dat:

- i) in verzoeksters geval niet kan aangenomen worden dat zij louter door haar deelname aan protestacties in België dermate als dissident geïdentificeerd zou worden dat zij bij terugkeer naar Iran in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou lopen nu nergens uit blijkt dat zij een prominente rol op haar zou genomen hebben en zich zou hebben opgeworpen als een uitgesproken opposant van het Iraanse regime, waardoor er niet zomaar kan aangenomen worden dat de Iraanse overheid op de hoogte is van verzoeksters deelname, laat staan dat zij bestempeld zou worden als dissident;
- ii) ook de screenshots van Manoto en Iranintl.tv geenszins kunnen aantonen dat de Iraanse autoriteiten verzoekster zouden aanzien als opposant of dissident daar zij slechts deel uitmaakt van een groter geheel,

haar naam nergens vermeld wordt en zij tevens heel moeilijk te herkennen is op deze beelden, zodat ook hieruit niet kan blijken dat verzoekster zich zou hebben opgeworpen als uitgesproken opposant van het regime;

iii) verzoeksters sociale media gebruik reeds werd beoordeeld in het licht van haar vorige verzoek en hoe dan ook uit de door haar neergelegde screenshots niet kan blijken dat zij over enige bekendheid als politiek opposant of dissident beschikt, hetgeen ook duidelijk naar voren komt uit het beperkt aantal volgers en interacties op haar kanalen, hetgeen geenszins de proporties van een influencer aanneemt en dan ook weinig invloedrijk is, zodat niet kan aangenomen worden dat verzoekster bekend zou zijn bij de Iraanse autoriteiten omwille van haar sociale media activiteiten, te meer van haar verwacht kan worden dat zij deze boodschappen wist of haar profielen in hun geheel verwijderd alvorens terug te keren naar Iran;

iv) waar een screenshot van een Instagrampagina met verzoeksters foto erop werd bijgebracht en wordt aangehaald dat verzoekster op een pagina uit haar woonplaats verschijnt waardoor haar politieke activiteiten zichtbaar zijn in Iran en bekend bij de Iraanse autoriteiten, deze foto slechts de onderkant van verzoekster gezicht toont en zij bijgevolg niet zichtbaar afgebeeld wordt terwijl de andere foto dan weer slechts de achterkant van haar hoofd toont zodat geenszins kan meegegaan worden in de these dat verzoeksters activiteiten in België bekend zijn geworden in Iran;

v) bovendien uit COI focus *"IRAN- Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten"* van 10 mei 2023 blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens activiteiten die ze in het buitenland hebben ontwikkeld en het vooral personen zijn die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu;

vi) wat betreft de blote bewering dat verzoeksters vader lastiggevallen wordt door de Iraanse autoriteiten, erop gewezen moet worden dat het zeer opvallend is dat verzoekster pas in november 2023 een volgend verzoek indiende hoewel zij stelt dat haar vader reeds in juni of juli 2023 bezoek kreeg van de Iraanse autoriteiten in het kader van hun politieke activiteiten terwijl indien dit daadwerkelijk het geval zou geweest zijn, er kan verwacht worden dat verzoekster dit element veel eerder zou opwerpen.

vii) waar verzoekster verwijst naar de positieve beslissing die haar broer H. mocht ontvangen in zijn eerste volgend verzoek, erop moet gewezen worden dat het CGVS elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele merites beoordeelt en dit op basis van de specifieke elementen die aanwezig zijn in het dossier en verbonden zijn met de verzoeker in kwestie. Het loutere gegeven dat er in het verzoek van de broer een positieve beslissing werd genomen, heeft volgens verweerder niet zonder meer tot gevolg dat er ook in verzoeksters individueel verzoek wordt overgegaan tot een positieve beslissing daar zij immers nergens aangeeft dat, laat staan hoe, de erkenning van de vluchtelingenstatus van haar broer voor haar een nood aan internationale bescherming inhoudt. De eenvoudige gevolgtrekking dat zij net als haar broer een politiek profiel heeft waardoor zij eveneens erkend dient te worden gaat voorbij aan de uiteengezette afweging van de aard, het authentieke karakter, de weerklank, de zichtbaarheid en de intensiteit van het engagement in functie van de beoordeling van de persoonlijke beschermingsnood, aldus de commissaris-generaal. In de verweernota wordt in dit verband nog toegevoegd dat verzoeksters situatie niet gelijkaardig is aan die van haar broer die in Iran reeds enige bekendheid genoot als worstelaar in tegenstelling tot verzoekster die geen bekendheid geniet in Iran.

Daargelaten voorgaande vaststellingen, die de Raad op zich en afzonderlijk zou kunnen bijtreden, dient evenwel aangestipt te worden dat verweerder ertoe is gehouden om een globale beoordeling te maken van verzoeksters nood aan internationale bescherming op basis van het geheel van de individuele omstandigheden in het licht van actuele landeninformatie. De Raad herinnert eraan dat deze beoordeling zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist. Verweerders oordeel dat verzoeksters vluchtrelaas zoals aangehaald in het kader van het eerste beschermingsverzoek ongeloofwaardig is en de huidige vaststellingen dat zij op basis van haar eigen politieke activiteiten geen politiek profiel aannemelijk maakt waaruit een beschermingsnood blijkt, sluiten niet uit dat verzoekster actueel een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk zou kunnen maken omwille van haar huidige individuele omstandigheden en de cumul ervan, waaronder een aantal onbetwiste elementen die verzoeksters zaak kenmerken, met name haar onbetwiste politieke activiteiten in België, de erkenning van haar broer en diens politieke activiteiten in België en het hangend beschermingsverzoek van haar moeder wegens de politieke activiteiten van verzoeksters andere broer en haar zus alsook het thans huidig hangend beschermingsverzoek van haar vader.

In casu kan niet vastgesteld worden dat de commissaris-generaal is overgegaan tot een globale beoordeling van verzoeksters individuele omstandigheden in het licht van de actuele landeninformatie.

Verzoekster kan immers gevolgd worden in haar betoog dat de politieke activiteiten van haar familie een invloed (kunnen) hebben op haar zichtbaarheid bij de Iraanse autoriteiten en dat indien de politieke

activiteiten van haar familie en bijgevolg hun behoefte aan bescherming door het CGVS worden erkend, dit meer de aandacht zal trekken van de Iraanse autoriteiten en het risico op vervolging voor haar zal verhogen. Er wordt door verzoekster verder met reden opgeworpen dat verweerder geen afdoende, actuele informatie verstrekt over o.a. gezinsleden van politieke tegenstanders en over gezinsleden van een erkende vluchteling terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten familieleden van politieke opposanten regelmatig onder druk zetten vanwege hun familierelatie en de familieleden van politieke activisten reeds te maken kregen met intimidaties en arrestaties alsook dat familieleden van politieke opposanten in de verhoogde aandacht komen van de autoriteiten wanneer de autoriteiten zich richten op het achterhalen waar het betreffende familielid verblijft waarbij nog wordt aangegeven dat een indicatie of familieleden problemen zullen ondervinden de bekendheid van het familielid kan zijn, hoewel dat niet in alle gevallen opgaat.

De Raad herinnert er in dit verband nog aan dat, hoewel de toekenning van de vluchtelingenstatus aan een familielid niet noodzakelijk tot gevolg heeft dat ook aan de familieleden een internationale beschermingsstatus moet worden verleend, in het arrest N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov het Hof van Justitie de advocaat-generaal bijtrad in zijn stelling dat de individuele beoordeling niet verhindert dat *“wel rekening moet worden gehouden met de bedreigingen waaraan een gezinslid van een verzoeker is blootgesteld, teneinde te bepalen of deze verzoeker wegens zijn familieband met die bedreigde persoon, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade”* (HvJ 4 oktober 2018, N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov, nr. C652/16, punten 50-51). Het Hof verwijst in dit verband meer specifiek naar overweging 36 van de Kwalificatierichtlijn: *“Gezinsleden zijn louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen”*.

De Raad meent zodoende dat, ongeacht het specifiek profiel van verzoeksters broer zoals verduidelijkt in de verweernota, in casu geen abstractie kan gemaakt worden van de erkenning van verzoeksters broer als vluchteling en zijn politieke activiteiten en zichtbaarheid noch van het hangend beschermingsverzoek van de moeder (en ondertussen ook vader) zonder nader onderzoek met betrekking tot de mogelijke gevolgen van deze relevante elementen voor verzoekster(s) (zichtbaarheid) die tevens politiek actief is in België, hetgeen door verweerder op zich niet betwist wordt.

De Raad concludeert dat heden in hoofde van verzoekster een aantal concrete, individuele elementen aanwezig zijn die risicobepalend kunnen zijn en waarvan moet worden nagegaan of deze, wanneer zij al dan niet cumulatief worden beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging aan te nemen, dit in het licht van actuele en afdoende landeninformatie.

Voorgaande vaststellingen werpen dan ook een ander licht op de beoordeling van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek om internationale bescherming van verzoekster.

In deze context brengt de Raad in herinnering dat het volstaat dat, in het licht van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, deze elementen de kans aanzienlijk groter maken dat het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoekster ontvankelijk wordt verklaard.

3.3.3.3. In acht genomen wat voorafgaat, meent de Raad dat verzoekster aldus nieuwe elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, waardoor haar actueel (politiek) profiel verder en ten gronde moet worden onderzocht door de commissaris-generaal in het licht van de politieke activiteiten en zichtbaarheid van haar familieleden.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd en dient de zaak te worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 december 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU